

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 186

гр. Айтос, 20.05.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – АЙТОС, I СЪСТАВ, в закрито заседание на
двадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Таня Г. Спасова

като разгледа докладваното от Таня Г. Спасова Наказателно дело от общ
характер № 20222110200146 по описа за 2022 година

При проверката за подсъдност на делото, дължима от съдията докладчик по чл.247б,
ал.2 и ал.3 от НПК, се констатира следното:

Съдебното производство по НОХД № 146/2022 г. по описа на Айтоския районен съд
е образувано по внесен срещу И.Е.М. обвинителен акт за престъпление по чл. 31б, вр. чл.
308, ал. 2, вр. ал. 1 от НК, извършено в гр. ***, Федерална Република Г..

Съдията докладчик намира, че следва да прекрати съдебното производство по делото
и да го изпрати по подсъдност на РС – Бургас, като по реда на чл.247б, ал.2 и 3 от НПК
констатира наличието на предпоставките по чл. 37, ал. 1, т. 3 от НПК с оглед
обстоятелството, че местоживеенето на подсъдимия е във Федерална Република Г. и
досъдебното производство е завършено в района на Бургаския районен съд – от разследващ
орган – следовател при ОСО-Бургас, ОП-Бургас.

Като постоянен адрес на подсъдимия е посочено с. С., общ. Р., а като настоящ адрес с.
Д., общ. А., като в самия обвинителен акт е направено уточнение от прокурора, че
фактически подсъдимият не пребивава на тези адреси, а на адрес в чужбина – ***,
Федерална Република Г..

Съгласно правилата на специалната местна подсъдност по чл. 37, ал. 1, т. 3 от НПК, в
хипотезите когато инкриминираното престъпление е извършено в чужбина и не са налице
условията на т. 1 и т. 2 на ал. 1 на чл. 37 от НПК, компетентен да разгледа делото е съдът, в
чийто район е завършено досъдебното производство, а именно – Бургаския РС в
разглеждания случай. Извън общото изискване на чл. 37, ал. 1 от НПК – делото да е за
престъпление, извършено в чужбина, приложимостта на т. 2 от цитираната разпоредба се
определя от „местоживеенето” на лицето, привлечено към наказателна отговорност. Това
понятие не се свързва непременно с адресната регистрация, местожителството и не е
идентично по съдържание с постоянния адрес на подсъдимия. Вложеният в термина
„местоживеене” смисъл е ясно разяснен в Р № 3/2001 г. на КС на РБ – „фактически и трайно
пребиваване на едно лице на определена територия”, което се определя от реалното
пребиваване на лицето на съответното място, от продължителността на пребиваването му
там и трайността на отсядането – връзката на лицето с мястото, на което е отседнало
(обстоятелства от личен или професионален характер, които произтичат от трайни връзки на
лицето с това място или от намерението му да създаде такива връзки). Поради това
„местоживеенето” представлява фактическо пребиваване на определена територия за
относително продължителен период от време, в който лицето трайно се е установило на тази
територия, без това да е свързано с необходимост от регистрация или разрешение за
пребиваване или установяване /така **определение № 95 от 13 август 2015 г. по КЧНД №
1072/15 г. на ВКС, 2-ро н.о./**.

Независимо от регистрирания постоянен и настоящ адрес на подсъдимия, в разглеждания случай в хода на досъдебната фаза на процеса е установено, че той не живее реално там, а трайно пребивава на територията на Федерална Република Г., където живее и работи. Този факт е повече от категорично установен въз основа на многобройните документи приложени по ДП в тази посока. Така на л.69 от ДП, том 4, е приложено заявление от адв. Р.Б. в качеството на защитник на обвиняемия в ДП, с който е посочен актуалния му адрес във Федерална Република Г. – ***. Подсъдимият действително е бил многократно призоваван от органите на досъдебното производство на адресите в страната, но не е бил намерен на тях и събраните при призоваването чрез неговите близки данни са били все в една й съща насока – че живее и работи в Г. и не се е връщал от години на територията на страната. Това е наложило дори обявяването му за общодържавно издирване, а повдигане на обвинението е извършено единствено с участието на защитника му, тъй като същият така и не се е прибрал от Г.. Приложени са по ДП, том 5, също така множество документи, получени от компетентните власти във Федерална Република Г., които потвърждават, че подсъдимият е уседнал там – във всички тях, приложени по том 5 по ДП, лицето е посочено с местожителство във Федерална Република Г. – ***.

С оглед обстоятелството, че действителното местоживееие („обичайно местопребиваване“) на подсъдимия е в чужбина, Федерална Република Г., компетентен да разгледа и реши делото първоинстанционен съд съгласно чл. 37, ал. 1, т. 3 от НПК се явява Бургаския районен съд, в чийто район е завършено досъдебното производство вх. № СЛО-29/2014 г. на Окръжен следствен отдел-Бургас, ОП-Бургас, с разследващ орган - следовател при ОСО-Бургас, ОП-Бургас.

Ето защо и на основание чл.247б, ал.2 и ал.3 и чл.42 от НПК съдията-докладчик

РАЗПОРЕДИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НОХД № 146/2022 г. на Районен съд-Айтос.

ИЗПРАЩА делото по подсъдност на Районен съд-Бургас.

Разпореждането не подлежи на обжалване.

Съдия при Районен съд – Айтос: _____